

Hromy rámusí, že se neslyšíme. Máme strach.

MARTIN A RENČA STILLEROVI – cyklocestovatelé

Moje osobní zkušenost je, že nejlepší je cestovat ve dvou, nejlépe v páru. Když je člověk sám, vše vnímá jen svým subjektivním, možná až někdy zaslepeným pohledem, a když je lidí víc, pak zase není prostor dostatečně dobře něco vnímat. Cestovatel „samotář“ je ochuzen o pocity sdílení krásných chvil a v těžkých chvílích stojí bez opory, zcela osamocen. V takových momentech není nad to mít parťáka! My, cyklopoutníci neboli „brašnáci“ to máme jednodušší, co se ponorkové nemoci týče. Na kolech se často jezdí podle svého tempa, vznikají rozestupy a čas od času na sebe počkáme. Tím pádem jsme během dne dost často sami, máme svůj klid a ponorková nemoc nemá moc možností vznikat. A když náhodou přece jen vznikne, tak ty kilometrické rozestupy zvýšíme a je vyřešeno. Na tohle je kolo fakt dobrá věc ☺.

Nejhorší zážitek ve dvou, který ale dopadl dobře, se nám stal při půlroční cyklocestě Amerikou. Ten den jsme bez problému šlapali na hranicích Colorada a Utahu. Blížil se večer, a tak jsme v téměř neobydlené a dost

otevřené krajině hledali flek na nocleh. Renče už se dál nechtělo a chtěla zůstat hned na prvním možném místě. To se mi ale nepozdávalo. Renča začala tvrdohlavě stávkovat, a tak jsem nakonec podlehl. Stavíme tedy stan v otevřené krajině uprostřed ničeho. V noci přichází bouřka. Stovky, možná tisíce blesků lítají kolem nás. Hromy rámusí, že se vzájemně neslyšíme. Lije jako z konve.

Jsme přímo v epicentru toho dění! Máme strach. Zažil jsem už hodně bouřek ve stanu v horách, ale tohle je extrém. Srdce nám buší na maximum. V jednu chvíli Renča říká: „Mně tak buší srdce... to je šílené...néé, to není moje srdce, co to je?“ Odpovídám jí obratem: „To je moje srdce!“ Nepamatuji se, že bych se někdy bál. Tady ale fakt jo. Přiznávám! Tady mě i Renča vidí prvně v životě bít se a ra-

dost jí to nedodává. Přemýšlíme, zda zůstat ve stanu nebo utéci na vzdálenou farmu. Ani jedno řešení nám nepřipadá správné. Nakonec zůstáváme, držíme se jeden druhého a skoro se už začínáme modlit. Jsme rádi, že tu jsme spolu, to dodává aspoň krapet odvahy. Za hodinu bouřka ustupuje. Přežili jsme! Být tu člověk sám, tak se asi zblázní strachy, tady se opravdu parťák hodil.

— INZERCE —

Zraněného kamaráda jsme táhli džunglí.

JAN DUNGEL A RADANA DUNGELOVÁ – malíř pralesa a fotografka

Výpravy ve společnosti spolehlivých a stejně zanícených parťáků, dychtivých bezhlavě objevovat, jsou jednoduše nejlepší. Se zoology Mirkem Šebelou a Toníkem Prouzou jsme se poprvé amazonskými pralesy prodírali již před dvaceti lety a od té doby znovu, už ani nevím kolikrát. V posledních letech však nejčastěji cestují se svou ženou Radanou, která je vášnivou fotografkou zvířat. Nechci tuto rubriku kazit, ale rád také cestuji sám. I samota má totiž zvláštní kouzlo, ale o tom třeba jindy.

Nejlepší zážitek? Nekonečná řada. Západ slunce nad řekou Atabapo, pohled do pralesa z vrcholu stolové hory, což se ale popisuje úplně nejhůř, to se fakt musí žít... Ale zcela určitě to byl zážitek, když Radana v Brazílii fotila jaguáry a na jednoho skoro šlápla, nebo když se ještě mládě jaguára na nás přišlo podívat z lesa a upřeně nám zíralo do očí snad ani ne z pěti metrů, nebo když jsme cudně čekali opodál, protože si to dva jaguáří milenci zrovna rozdávali u našeho auta na okraji bažiny.

Zato u nejhorším zážitku mám jasno. Sami jsme byli k smrti vyděšení, když jsme „rvali“ vážně zraněného kameramana Vládu Šimka venezuelskou džunglí a měli strach, že umře. Nebo když jsme se na Orinoku s Radanou ocitli uprostřed palby. Tiskl jsem jí k podlaze lodí, kulky narážely do ocelového trupu a hvízdaly nám nad hlavou. Trvalo to několik minut a jen jsme čekali, z které strany to přijde...

Panasonic GH3 Že nové fotoaparáty dovedou točit videozáznamy, to ví každý.

Panasonic GH3 je ovšem v mnoha ohledech výjimečný – natáčí v rozlišení Full-HD rychlostí 50 okének za vteřinu, s datovým tokem až 72 Mb/s, což je hodnota odpovídající těm nejlepším profesionálním kamerám. S malým a lehkým kompaktním fotoaparátem tedy pořídíte video v kvalitě, s jakou se setkáváte leda v kině. Samozřejmě jsou výměnné objektivy, takže si můžete vybrat ohnisko podle libosti, ať už dáváte přednost širokouhlým záběrům, nebo raději fotografujete na větší vzdálenosti. Nový snímač s rozlišením 16 megapixelů si vede výborně i ve slabém světle, takže můžete vesele fotografovat třeba ve ztemnělých interiérech s vysokou citlivostí a nemusíte se bát šumu. Třešničkou na dortu je odolné provedení proti vlhkosti i prachu.

